

چکیده

تابعیت مضاعف زایده نامطلوب بوجود آمده از بطن تابعیت است . داشتن تابعیت دوگانه علاوه بر تکالیفی که برای فرد و تابعیتی دارد باعث ایجاد اشکالاتی در زمینه بین المللی می گردد . طبق اصل تابعیت واحده هیچ فردی نباید بیش از یک تابعیت داشته باشد. قانونگذار جمهوری اسلامی ایران نیز به پیروی از این اصل در قوانین خود با وضع برخی مواد از قبیل اصل ۴۱ و ۴۲ قانون اساسی و کتاب دوم از جلد دوم قانون مدنی ایران به طور ضمنی سعی در رفع و جلوگیری از مسئله تابعیت مضاعف نموده و برای متخلفین مجازات تعیین نموده است که در صورت رعایت آنها می توان تا حدودی از تابعیت مضاعف جلوگیری کرد . متأسفانه به دلیل بی توجهی به قوانین در رویه عملی ایران موارد زیادی از تابعیت مضاعف در کشور قابل مشاهده است . اما برخی از کشور ها مانند آمریکا مخالف اصول بین المللی تابعیت مضاعف را به صراحت پذیرفته اند . در این زمینه اند . در این زمینه دادگاه عالی فدرال آمریکا طی حکمی تابعیت مضاعف را به رسمیت شناخته است . این رویه دولت آمریکا علاوه بر اینکه با مخالفان داخلی روبرو شده در عرصه بین المللی نیز برای سایر دولتها که در تلاش برای حذف تابعیت مضاعف هستند مشکل آفرین شده است . رویه قانونی و عملی این دو کشور یعنی ایران و آمریکا در برخورد با تابعیت مضاعف مسئله ایست که این تحقیق آن را بررسی کرده و به مقایسه این دو کشور می پردازد .

کلمات کلیدی: تابعیت، تابعیت مضاعف، ایران ، ایالات متحده آمریکا